

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése

2011. szeptember 15.

J E G Y Z Ó K Ö N Y V

Pult	Név	Voks	Frakció
1	Borhi Zsombor tanácsnok	1	-
2	Czimmernanné Németh Andrea tanácsnok	1	-
3	dr. Csató László tanácsnok	1	-
4	Csutor Ferenc tanácsnok	1	-
5	Dér Tamás tanácsnok	1	-
6	Gelencsér Ferencné képviselő	1	-
15	dr. Giber Vilmos képviselő	1	-
7	dr. Heintz Tamás tanácsnok	1	-
8	Mihalecz András tanácsnok	1	-
16	Oláh Lajosné alpolgármester	1	-
9	dr. Szép Tamás tanácsnok	1	-
14	Szita Károly polgármester	1	-
10	Torma János tanácsnok	1	-
12	dr. Lamperth Mónika képviselő	1	-
13	Pintér Attila tanácsnok	1	-
11	Kiss Tamás képviselő	1	-
17	Felder Frigyes képviselő	1	-
18	dr. Gyenesei Istvánné tanácsnok	1	-
36	Tóth István alpolgármester	0	-

-----Időkorlátozás nélküli //Méretlen-----

Szita Károly polgármester: „Jó napot kívánok mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim, Képviselő Hölgyek és Urak! Sok-sok szeretettel köszöntöm valamennyiüket, és engedjék meg, hogy külön nagy tisztelettel és szeretettel köszöntsem Schmitt Pál elnök urat, megköszönve neki azt, hogy

megisztelt bennünket látogatásával, elfogadta meghívásunkat. 70 000 kaposvári nevében mondok ezért köszönetet.

Kedves Elnök Úr! Köszönti Önt Európa virágos városa, a szecesszió városa, a fesztiválok városa és egyben a szökőkutak városa is. A virágok városa, mert nem tudom, hogy tudja-e, hogy 2 millió m² zöldterületet gondozunk, és Európa virágos városa attól a pillanattól kezdve lettünk, amikor egy európai versenyen arany minősítéssel ismerték el tevékenységüket. Köszönti Önt a szecesszió városa is, mert kevés olyan várost talál, ahol a szűk városmagon belül ennyi szecessziós-és eklektikus épületet találhat. Összesen 238-at, amelyekből rövid sétánk alatt majd szeretnék egyet-kettőt meg is mutatni Önnek. És köszönti Önt a szökőkutak városa is. Az első szökőkutunkat 1913-ban építették elődeink, amely a Csiky Gergely Színház előtt ma is áll. Mi örökségként kezeltük, felújítottuk, működésképpé tettük a többieket, és újakat is építettünk. Ma már 28 szökőkút és ivókút van a városban, ebből is mutatunk majd néhányat. És Köszönti Önt a fesztiválok városa. Városunkban nagyon jelentős a fesztiválok közösség-szervező és -összetartó ereje. Ezért is álltunk neki, ezért is csináljuk, és ma már minden évszakra jut egy fesztiválunk. Közülük hármat említenék meg. Az egyik május végén a Festők Városa Hangulatfesztivál, hiszen Kaposvár Rippl-Rónai és Vaszary városa, és büszkén, örökségként is kezeljük a ránk hagyottat. Aztán nyár közepén van az Ifjúsági Labdarúgó Fesztivál. Ilyenkor a világ minden részéről 3000 fiatal futballistát, de leginkább kölyök futballistákat látunk nagy örömmel vendégül, megmutatva nekik városunkat. Augusztus közepén, az augusztus 20-a előtti héten pedig a Nemzetközi Kamarazenei Fesztivál, amit az idei évben második alkalommal tartottunk meg. Ilyenkor a komolyzenét kedvelő közönség idelátogat Kaposvára. Kokas Katalinnak köszönhetjük és Kelemen Barnabásnak. Elnök úrnak nem kell egyiket sem bemutatnom, hisz a Sándor Palotában is megörvendeztették már zenei játékkal az ottani közönséget. A mostani fesztiválról olvastam egy olyan sajtókritikát, hogy Európában csak egyetlenegy város van, ahol Bartókon délelőtt tombol a közönség és ez a város Kaposvár. Büszkéek vagyunk erre is. Isten hozta nálunk kedves Elnök Úr! Köszönjük szépen, hogy ellátogatott hozzánk, Önöknek pedig hálásan köszönöm, hogy elfogadták a meghívásunkat. Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim, Kedves Barátaim! Liszt év van. A Magyar Köztársaság Elnöke a Liszt évnek a fővédnöke, és engedjék meg, hogy egy fiatal művésznőt bemutassak: ő Csutorás Karolina, aki a Liszt Ferenc Zeneiskolánk növendéke. Felkérem őt arra, hogy a zeneszerző A-moll etűdjét adja nekünk elő.”

Szita Károly polgármester: „Tisztelt Elnök Úr, tisztelt Hölgyeim és Uraim, Képviselő Hölgyek és Urak! Sokat gondolkodtam azon, amikor azt a lehetőséget kaptam meg, hogy szólhatok Önök előtt elnök úr jelenlétében, hogy miről is beszéljen az ember, de úgy döntöttem, hogy ragaszkodom ahhoz, ami a munkám, és Kaposvarról szeretnék pár dolgot megemlíteni, és szíves figyelmébe ajánlani. A kaposváriak régóta tudják már, hogy minden tervük és elképzelésük megvalósításához egy erős lokálpatrióta közösség kell. A XX. század elején is ezzel az erővel épült Kaposvár, és így épül ma is. A kaposváriak szorgalmas, dolgozó, városukat szerető emberek. Az elmúlt években erős közösség lettünk, így optimisták lehetünk, és optimisták is vagyunk kitűzött céljainkat tekintve. Kaposvár megtalálta azokat a közös érdekeket, értékeket, amelyekben mindenki hisz. Ilyen a munka, az otthon, a család, az egészség és a rend. Ezeket az értékeket képviseljük, jelenítjük meg mindennapjainkban, és igyekszünk mindenki számára elérhetővé tenni. Legfontosabb közös értékünk a munka, mert mi itt kaposváriak azt valljuk: ha munka van, minden van, ha munka nincs, semmi nincs. Ezért olyan gazdaságpolitikát határoztunk el, olyan gazdaságpolitika a célunk, amely elősegíti, hogy aki akar, az tudjon is munkát vállalni, mert ma Kaposváron 4000-en vannak munka nélkül. A 2008 őszi berobbant gazdasági válság meggyanított bennünket arra, hogy a bajban adni kell, és nem csak elvenni. Bevezettük az

úgy nevezett kaposvári modellt: a vállalkozásokat segítő, a munkahelyeket megőrző, - ösztönző programunkat. Elegendtük az adót a legkisebb vállalkozásoknak, s jelentős közmunkaprogramokat is indítottunk. Nem kisebb a célunk tisztelt elnök úr, mint az, hogy az évtized végére Kaposvár az Európai Unió átlagos foglalkoztatási szintjét érje el, és célunk elérésében nélkülözhetetlen a versenyképes oktatás és képzés. Jó iskoláink vannak, így megfelelő alapról indulhattunk, de feladatunk az is, hogy elhárítsuk mind azokat a ránk maradt akadályokat, amelyek többek előtt még ma is útját állják a munkából való boldogulásnak, s ezért bővítettük eddig is, de ebben az évben újból bővítjük az átmeneti munkalehetőségeket biztosító közmunkaprogramokat is, mert segély helyett a munka lehetőségét kívánjuk ajánlani mindenkinek. Tervünk az, hogy mintegy 1000 kaposváriának adunk ilyen formában munkát. Az elkövetkező évek legfontosabb feladata a munkahelyek teremtése mellett a meglévők biztonságának növelése lesz, és ennek érdekében határoztuk meg céljainkat. Négy cél az, amit meg kívánunk valósítani: a Dél-Dunántúl logisztikai központja kívánunk lenni. A déli és a keleti piacokra is kiható, információkat gyűjtő és feldolgozó terítő központ is egyben, ezért építettünk egy új ipari parkot. Ehhez közvetlenül közúti kapcsolatra is van szükségünk: az M7-es autópályára. Az M67-es út korszerűsítésével erre van is most végre esélyünk, mert az új Széchenyi-terv tartalmazza az útnak a megépítését. Ugyanakkor a korszerű vasút is elengedhetetlen, hogy ezt a célunkat el tudjuk érni. Szeretnénk, ha Horvátország európai uniós tagságával, majd közös pályázattal (magyar és horvát beruházással) európai uniós forrásból megújulna a Budapest-Dombóvár-Kaposvár-Gyékényes-Rijeka közötti vasútvonal. Városunkban 31 milliárd Ft-os beruházással egy új közlekedési intermodális csomópontot építünk, melynek tervezése még ebben az évben el is kezdődik.

Kaposvár a művészet és a kultúra regionális fővárosa. Azért jelent ez számunkra előnyt, és azért tűztük ki célul, mert a térségben márkát jelent a kaposvári művészet, hisz Rippl-Rónai és Vaszary városa vagyunk, ezért költöttünk és költünk kulturális fesztiváljainkra, ezért újíjuk fel a Rippl-Rónai Villát és kertjét, ezért alakítottuk és állítottuk helyre a Szivárvány Kultúrpalotát, és ezért építettük meg városunk új kulturális színterét az Agórát, ahol a Vaszary Képtár is helyet kap.

Kaposvár az egészséges táplálkozást propagáló, minőségi élelmiszereket gyártó város. Ehhez szükségünk van az egyetemünkre, mely az agrár -és az élelmiszertudomány regionális tudásközpontja lehet. Ezért építettünk egy európai színvonalú élelmiszerpiacot, és ezért nyitottuk meg ott a Kaposvári Élelmiszerek Boltját, ahol csak a Kaposváron gyártott, garantáltan egészséges élelmiszereket lehet vásárolni: péksüteményt, tejet, húst, szalámit, sajtot, cukrot és persze zselici mézet. Vagyis ha Ön felénk jár, nem ajánlom mondjuk, hogy Mizo tejet igyon, azt nálunk nem kapja meg ebben a boltban, csak Pécsen. A Pick szalámit meg csak Szegeden, de tudom ajánlani a nagyon finom Fino Food tejünket, és tudom ajánlani a Kométa nagyon finom termékeit is szalámiban és húsban egyaránt.

Kaposvár egyben vendégváró város is. Ezzel célunk nem kevesebb mint az, hogy a turizmus munkahelyteremtő ágazattá váljon városunkban. Az egészség az életminőség, a rekreáció, a turizmus városa legyünk. Ezért építettük fel a rekreációt, rehabilitációt is szolgáló európai színvonalú gyógyfürdönket, ezért a miénk Európa egyik legszebb városközpontja, ezért kezdük el a Deseda-tó turisztikai vonzerejének növelését 600 millió Ft-ért, s ezért újul meg a Kaposi Mór Megyei Oktatókórház, mely a térség egyik legfelszereltebb, súlyponti kórháza lesz. Ezért tanítjuk meg tanórai keretek között ingyen valamennyi kaposvári általános iskolást úszni, hogy ezt a programunkat végre tudjuk hajtani. Tudom, hogy a mai kaposvári látogatását az energiapolitikának, illetve a környezetvédelemnek is szenteli, ezért engedje meg, hogy befejezésül erről szóljak pár gondolatot. Itt Kaposváron olyan energiapolitikát szorgalmazunk,

amely garantálja az ellátás biztonságát, a megfizethető árakat, a természeti környezet megőrzését, és az energiafelhasználás ésszerűsítését. Ezért egy olyan kaposvári jövőképet vázoltunk fel, amely az élet meghatározó területén már a nyugat-európai működés jeleit mutatja. Magyarország sajnos az ellátás szempontjából kiszolgáltatott. A korábbi kormányok meggondolatlan privatizációs politikája pedig tovább rontotta ebben a tekintetben a helyzetünket. Nálunk a közszolgáltatást végző cégek: a távfűtés, a tömegközlekedés, a víz- és csatornaszolgáltatás, a szemétszállítás mind többségi városi önkormányzati tulajdonban vannak, és abban is fognak maradni, mert ebben látjuk a garanciáját annak, hogy megfizethető árakat, megfelelő minőséget tudunk nyújtani Kaposvár polgárainak. Városunk az alternatív energiák hasznosításával a lehető legnagyobb energia-függetlenséget kívánja elérni. Bővítjük a távfűtött intézmények, lakások számát, és biomassza erőművet építünk. Olcsóbban vásároljuk tőlük a hőt, felépültével így a távhő költsége 20%-kal is csökkenhet. Cukorgyárunk az ország egyetlen cukorgyára biogáztermelésre állt át. Biogázt veszünk tőlük a földgáz áránál 30%-kal olcsóbban, és a kaposvári fürdőt ezzel üzemeltetjük. Éves szinten 45 millió Ft energiaköltséget spórolunk meg. A vezetéket már kiépítettük, téltől már biogáz fűti a fürdönket, és van egy középiskolai kollégiumunk, a Klebersberg Középiskolai Kollégium 450 férőhellyel, az ott lakó diákjaink meleg víz igényét pedig napkollektorokkal kívánjuk biztosítani, amihez a pályázatunkat be is adtuk. Azt hiszem, hogy ezekkel a döntéseinkkel, ezekkel a kezdeményezéseinkkel újból példát tudunk mutatni a tekintetben, hogy a megújuló energiák használata az energia-függetlenségünk elérése érdekében milyen fontos.

Tisztelt Elnök Úr! Ennyiben szerettem volna röviden tájékoztatni Kaposvár jelenéről, Kaposvár terveiről és jövőjéről. Most pedig tisztelettel megkérem Gelencsér Attila elnök urat, hogy mondja el gondolatait és köszöntőjét.”

Gelencsér Attila elnök: „Mélyen tisztelt Köztársasági Elnök Úr, tisztelt Ünneplők! Mindenkit nagyon nagy tisztelettel és szeretettel köszöntök a mi 320 ezres közösségünk nevében. Márai titokzatos, mély rendhagyásnak aposztrofálta az ünnepet. Valóban az nekünk a mai nap tisztelt Elnök Úr, tekintettel arra, hogy államfő vagy miniszterelnök - Orbán Viktort leszámítva - talán Koppány volt, aki egész napra tiszteletét tette itt minálunk, és egyébként hajszálpontosan érkezve, ami a vezetőknél nehéz ügy. Az egész napot megtervezve, számos típusú helyen és számos típusú szakmát megtekintve, és számtalan emberrel találkozva tölti itt el a napot. Tehát nem egy PR, egy protokoll-látogatás, amit annyiszor megszoktunk, és ez talán már a változás egyik legfontosabb jele, úgyhogy szerettem volna erről külön egy etapban beszélni elnök úr, és valóban a helyére tenni az Ön itteni látogatását. Nagyon szépen köszönjük minden somogyi ember nevében!

Tisztelt Elnök Úr! Amikor járja az országot, akkor bizonyára számtalan megyével találkozik, számtalan várossal, és sok-sok emberrel, de nem csak nekünk jó, hogy Ön itt van, hanem abban bízom, hogy Önnek is jó, hogy itt lehet velünk, tekintettel arra, hogy Somogy megye az ország legszebb megyéje. Aki járt máshol, az ezt pontosan tudja. Még egy bizonyítékát szeretném ennek adni: amikor még nem a GDP (tehát a nemzeti össztermék), nem a munkanélküliségi ráta vagy a befektetésekkel kapcsolatos számok határozták meg egy térség, egy régió, egy megye vagy egy ország minőségét, kvalifikációját, akkor bizony Somogyország volt az első a nagy király II. Ulászló szemében, hiszen nekünk adományozott elsőként címeres levelet és pecséthasználati jogot. Tehát tisztelt Elnök Úr, én azt gondolom, hogy Ön is jól jár velünk. Bizonyára sok beszámoló hall, sok vezető közéleti emberrel találkozik, akik ilyen és hasonló alkalmakkor - ahogy egyébként polgármester úr is megtette - beszámolnak a sikerekről, beszámolnak a kudarcokról, elmondják mit építenek, mit terveznek, mi az ami sikerült, mi az ami nem sikerült.

Én most éppen ezért szeretnék talán egy kicsit más hangot megütönni, és az emberek szemszögéből beszélni, az emberek nyelvén, az emberek véleményét ide hozni Önhez, az emberek emberéhez. Az első kérdés, amit itt érdemes közösen boncolgatnunk, és megválaszolni, hogy miért akarták talán az országban is az egyik legnagyobb erővel a somogyiak tavaly a változást. Miért mondták azt - egyébként a harmadik legnagyobb arányban az országban -, hogy elégük volt abból, ami azt megelőzőleg zajlott. Arról tudok beszámolni Önnek Elnök Úr, hogy a somogyiaknak rettenetesen elégük volt a kudarcokból, rettenetesen elégük volt a kilátástalanságból, rettenetesen elégük volt a reményvesztettségéből, és abból az érzésből, amit talán úgy tudok elmondani, hogy dolgoznak, hajtanak (ahogy a köznyelvben mondják: kaparnak), és mégis egyre lejjebb csúsznak. Ez volt az az érzés, amit aztán a változással válaszoltak meg, és próbáltak megszüntetni egyszer és mindenkorra. A somogyi emberek egyébként elképesztően erősek. Elég erejük volt kimondani a szót, hogy elég volt, és elég erejük volt ahhoz, hogy tegyenek a változásért. Tisztelt Ünneplők! Önök tudják, és abban bízom, hogy elnök úr is, de ha nem, akkor most megtudja, hogy a somogyiak egyébként egy elképesztően szívós nép. Mondhatnék számos példát, de ha már itt vagyunk e ház falai között, akkor mondjuk Szita Károly polgármester urat, aki 5 ciklus óta vezeti ezt a várost, és nem túlzok, ha azt mondom, hogy szinte majdnem mindig gáncsolták. Legkevésbé segítettek, és mégis építi ezt a várost. Ha valaki itt járt 20 évvel ezelőtt, és megnézte Kaposvárt, mondjuk úgy, hogy Szita Károly előtt (és a kaposváriak elmúlt 20 éve előtt), akkor egy egészen más városra emlékszik. Ha megvannak a fotók, elképedünk. Gáncsolták, nem segítettek, de a polgármester úr szívóssága szimbóluma a somogyi emberek szívósságának. Nem várnak különféle segítséget, nem foglalkoznak a gáncoskodással, az akadékoskodással, a megmászhatatlan akadályokkal, hanem teszik a dolgukat még a legnehezebb időkben is. Itt e házban őt említem, de ha körül nézek, és folyamatosan járom a megyét, akkor hasonlóról tudok beszámolni a falvakban és a csodálatos somogyi kisvárosainkban. Ugyanakkor azt is el kell hogy mondjam, hogy hatalmas most a várakozás. Túl vagyunk a kimondott szón: elég volt. Túl vagyunk azon, hogy kimondjuk: változást akarunk, de azt is ki kell mondanunk, hogy most óriási a várakozás. Mikor, ha nem most, és kinek, ha nem a köztársasági elnök úrnak mondjuk el, hogy a 180 ezer munkaképes somogyiból 60 ezer nem talál ma munkát. A munkanélküliség már-már elviselhetetlen, ezért nagyon bízunk a Kormány gazdaságpolitikájában, és nagyon bízunk a Start-munkaprogramban, amely program jó eséllyel visszavezeti a ma még munka nélkül lévőket és a szociális rendszerből finanszírozott embereket a munka világába, merthogy arról szeretnék beszámolni Önnek elnök úr, hogy a somogyiak döntő többsége dolgozni szeretne, és nem segélyből megélni. Nagyon érdekes népek vagyunk mi, mert azt hiszen, hogy büszkébbek vagyunk annál semhogy panaszkodjunk. A somogyi ember kerüli a panaszt, még talán azt is kerüli, hogy segítséget kérjen. Talán mondhatom azt, hogy büszkébb ennél. Amikor tavaly elindult a változás, a somogyiak voltak az elsők, akik minden megyét megelőzőleg azt mondták, hogy csapjunk egymás tenyerébe, és indítsuk meg mi magunk a változást. Ezt ilyen csúnya szóval egyébként a megyei önkormányzat reorganizációs programjának is hívhatjuk, és még számos nevet adhatunk neki, de a somogyiak elkezdték a változást. Ez biztos, és valamiben szerintem különbek vagyunk. Szokták ezt nevezni somogyi identitásnak is, Somogyország identitásának. Nem sok olyan megye van, amelyik ország aposztróffal rendelkezik. Erdélyország és Somogyország ami hirtelen eszünkbe jut, de ez nem csupán játék a szavakkal. Itt van egy nagyon komoly összetartó erő, ami a somogyiakra jellemző, és megítélésem szerint másokra nem, de nem is mások az érdekesek számunkra, hanem az, hogy ez az erő lehetőséget jelent nekünk arra, hogy kitörjünk nehéz helyzetünkéből. Sokat gondolkodtam azon, hogy hogyan tudnék emlékeztetni súlyt adni annak, amit elmondtam. A somogyi emberek kitartásának, szorgalmának, alázatának szimbóluma mi is lehetne, hogy amikor elnök úr hazatér, és

Somogyországra gondol, amikor a szavak már kezdenek a homályba veszni, akkor azért mégis legyen valami, ami megmarad, mert mélyebben vésődik be. Egy méhcsalád egy kiló méz elkészítésekor egy Föld-Hold távolságot tesz meg oda-vissza. Aztán még sok jó számot tudnék mondani, hogy miért is a méz (azon túl, hogy itt termett, itt csinálták a méhek, itt készítették nekünk), de mindenféleképpen azt gondolom, hogy ránk somogyiakra hasonlít, ezért engedje meg elnök úr, hogy két kis csupor somogyi mézet ajándékképpen, emlékeztetőül átadjak. Köszönöm szépen a figyelmet.”

Szita Károly polgármester megadta a szót Juhász Tibornak.

Juhász Tibor kormány megbízott: „Tisztelt Köztársasági Elnök Úr! Kedves Vendégek! Tisztelettel köszöntök minden jelenlevőt! 2011. január elsejétől Somogyban is megkezdte működését a Somogy Megyei Kormányhivatal. Területi illetékessége Somogy megye. A kormányhivatalt a kormány megbízott vezeti. Engem ért az a megtiszteltetés, hogy ezt a feladatot elláthatom. Miért vállaltam el ezt a feladatot? A válaszom egyszerű: mert hiszek benne! Van egy mondat, hogy a kormány megbízott a Kormány kinyújtott karja. Ez is igaz, de az is, amit itt a somogyi emberek fogalmaztak meg: Somogyban van embere a Kormányban, a Kormányban van embere Somogyban. A Kormány 2010. szeptemberi döntése értelmében 2011. január elsejétől az államigazgatás soha nem látott átalakítása kezdődött el és zajlik ma is Magyarországon, a jó állam megvalósítása céljával. Mint már említettem 2011. január elsején megalakultak a kormányhivatalok a törzshivatalokkal. Itt Somogyban 15 szakigazgatási szerv integrációjával, az Államigazgatási Kollégium, mint koordinációs szervvel, és megkezdte munkáját a Somogy Megyei Kormányablak is. Gyakorlatilag a nulláról kellett felépíteni a Somogy Megyei Kormányhivatalt is, úgy mint az összes többi az országban. Én, mint építész úgy fogalmaztam meg hogy ez egy ”zöldmezős beruházás”. Itt nem egy kész, bejáratott hivatalt kellett átvenni, itt létre kellett (és kell) hozni egy hivatalt, a kormányhivatalt. Nyolc és fél hónap telt el. Elemzések azt mutatják – bár ez az időszak jórészt az átszervezés időszaka – már most mutatkozik a kormányhivatali rendszer előnye a szakigazgatási szervek összehangolt működésében, szakmai feladatellátások finanszírozási kérdéseiben, törvényességi ellenőrzés, hatósági feladatok ellátásában. Az eddigi hatáskörbővítések azt mutatják, hogy a megyei kormányhivatali rendszer bevált, jól működik, szakmailag felkészült az államigazgatási reform további feladatainak ellátására. Ez nagyon fontos megállapítás, mert most kezd a kormányhivatal szerepe ’izgalmas lenni’. Az eddigi feladatok még nem érintettek helyi érdekeket. A következő feladatok azonban várhatóan megmozgatják a helyi erőket, mert a jelen feladatok folytatása mellett itt vannak az újabb feladatok, a megyei önkormányzati intézmények átvételével, a járások kialakításával, az önkormányzati törvény kormányhivatalra háruló feladatainak ellátásával. Elnök úr! Tisztelt Jelenlevők! Engedjék meg hogy jelentsem: a Somogy Megyei Kormányhivatal az elvárásoknak megfelelően működik, szakmailag szervezetileg felkészült, feladatát ellátja, és készen áll további feladatok ellátására. Szakigazgatási feladatok területén folytatjuk a szakigazgatási szerveink integrálásával megkezdett feladatokat. Úgy látjuk, hogy megvalósítható az eredeti szándék, vagyis az eredetileg tervezett összes dekoncentrált szakigazgatási szerv integrálása a kormányhivatalba. Rendezendő a szakmai feladatellátás, azon belül maga a feladat (és annak finanszírozása) és az ehhez tartozó szükséges létszám. Kormányablak területén elmondhatjuk: talán legfontosabb feladatunk a kormányablak-hálózat kiépítése, az egyablakos ügyintézés megvalósítása. Az egyablakos ügyintézés több lépcsőben valósulhat meg, de hogy ez időben mit jelent, az nagyban függ az ország teherbíró képességétől. A kormányablak az állampolgárokkal való kapcsolatokban a legfontosabb szolgáltatásunk lesz. Hiszen itt találkozunk nap mint nap az

ügyfelekkel, és ők a szolgáltatásunkon keresztül fognak megítélni minket, munkánkat. Törvényesség területén, a napi feladatokon túl a kormányhivatal feladata a törvénymódosító javaslatok kidolgozása is, az emberek életének megkönnyítése érdekében. Büszkén mondhatom, hogy több javaslatunkból kettő konkrétan beépült a törvénymódosító előterjesztésbe. Arra is büszkék vagyunk, hogy hivatalunk főigazgatója augusztus 20-án miniszteri elismerésben részesült. Két fő kapott kormányhivatalokból elismerést, az egyik ő volt. A közigazgatás stratégiai ágazat, túlbürokratizálása a gazdaság kerékkötője. A kormányhivatal működése a sikeres jövő egyik záloga – gazdasági tényező is. Célunk, hogy az emberek érezzék az állam értük van, az állam velük van. Az állam segíti életüket, segíti ügyeik, problémáik megoldását. Célunk, hogy az átalakításokkal a polgárok jobban járjanak, magasabb szintű ügyintézésben részesüljenek. Feladataink a jövőben sem lesznek egyszerűbbek. Előttünk álló kiemelt feladat a megyei járások kialakítása, mint az államigazgatási reform egyik igen fontos területe. Azt valljuk, hogy az államnak könnyen elérhetőnek kell lennie, a közigazgatásnak ott kell lennie mindenhol, elérhető távolságon belül, hogy a polgárok könnyen hozzáférjenek szolgáltatásainkhoz. Törekvésünk, hogy minden település jól járjon. Jelezném, a területeken érdekelteknek lesz lehetőségük véleményt mondani, javaslatot tenni. Feladataink egyre bővülnek, és hogy még mivel és mikor, azt majd az önkormányzati törvény szabja meg. Az államigazgatás és az önkormányzati igazgatás között a szakmai együttműködés megvalósítása a cél. Önkormányzatoknak és kormányhivataloknak partneri viszonyban kell együttműködni, a két eltérő igazgatási tevékenységnek egymást kell segítenie a rendeletalkotás, gazdálkodás területén is, csak így lehetünk sikeresek. Célunk az államigazgatást egy rendszerbe foglalni, átláthatóvá, hatékonyá, egységessé, célszerűvé, fejlődőképpé, ügyfél-centrikussá, olcsóbbá, egyszerűbbé tenni. Cél a ciklus végére befejezni az államigazgatási -és az önkormányzati reformot, ezzel megteremtve egy olyan közigazgatást, melynek középpontjában a polgár áll.”

Szita Károly polgármester: „Köszönöm szépen Juhász Tibor kormány megbízott úr hozzászólását. Tisztelt Elnök Úr! A mai találkozónk alkalmával azt szeretném kérni, hogy mind a megyei -, mind a városi közgyűlésben mandátummal rendelkező képviselők illetve pártok hozzászólását legyen kedves meghallgatni. Mi is időkeretben beszéltünk. Öt perc időkeretet határoztunk meg azért, hogy a kaposvári, somogy megyei programjait a későbbiekben teljesíteni tudja. Reményeim szerint az Ön öröme és a miénk is. Igyekeztünk a hozzászólásokat is úgy kérni, úgy összeállítani, hogy mind a városi -, mind pedig a megyei képviselő-testület részéről is egy arányosságot tudjunk biztosítani. Az MSZP részéről Lamperth Mónika kér szót. Tessék parancsolni!”

Lamperth Mónika képviselő: „Tisztelt Elnök Úr! Néhány nappal ezelőtt a Somogyi Hírlapból értesültem az Ön kaposvári látogatásáról. Akkor elhatároztam, hogy megkeresek egy képviselőt, tolmácsolja egyesületünk, a kaposvári emberek kérését. Tolmácsolja kérésünket elnök úrhoz, hiszen nekünk nincs lehetőségünk azt közvetlenül elmondani. Mégis fontosnak tartjuk, hogy ne csak az ünnepélyes pillanatokra emlékezzen, hanem azokra a dolgokra is, amit nem a hivatalos vezetők, hanem az egyszerű emberek mondanak Önnek. Elnök Úr! Ma az a legnagyobb baj, hogy az emberek nem érzik biztonságban magukat. Naponta lehet hallani olyan híreket, hogy egyes emberek elveszítik a nyugdíjukat, megszűnik a munkahelyük, bezárják a gyerekek szeretett iskoláját - azt hiszem itt a Toldira gondoltak -, és nem tudjuk kihez fordulhatnánk, hogy megnyugtassák az aggódókat. A sors és az Országgyűlés nagyon magas tisztséghez juttatta Önt, ezért azt gondolom, hogy ennek a tisztségnek akkor tud leginkább megfelelni, ha törődik a kisemberek gondjaival. A mi nyugdíjas klubunkban nem kizárólag a saját dolgainkkal szoktunk

foglalkozni, hanem beszélünk a gyerekeinkről, az unokáinkról és hazánk, Magyarország dolgairól is. Ezért biztosan kijelenthetem, sok ember véleményét és kérését tolmácsolom most Önnek. Először is azt szeretném kérni, hogy ne feledkezzen meg az ígéretéről. Mi még jól emlékszünk a választási kampányban tett ígéretére, amit Fidesz-alelnökként írt minden nyugdíjasnak: garanciát vállalt arra, hogy megvédi a nyugdíjakat. Sok nyugdíjas tagársunk és kollégánk várja Öntől, hogy ne írjon alá olyan törvényt, ami elveszi az emberek törvényesen megszerzett juttatását. Ha ezt megteszik, családok ezreit taszítják kétségbeesésbe. Volt munkatársam nyugdíjas rendőr, aki két gyereket nevel a nyugdíjából, és hiába akar dolgozni, Kaposváron egyszerűen nem jut munkához. Tisztelt Elnök Úr! Tudjuk, hogy nehéz helyzetben van az ország, de higgye el, bennünket kisembereket csak feldühít, hogy mást se hallunk, mint az elmúlt 8 év így meg úgy. Ez már minket nem érdekel. Sokkal inkább az, hogy akik most hatalmon vannak, mit tesznek az érdekünkben. Kérem hasson oda, hogy a döntéseket hozók törődjenek a szegény emberekkel, de még inkább a gyerekeinkkel, az unokáinkkal. Nagyon elkésérít bennünket, hogy unokáink már csak elvágóznak Kaposvárról, mert itt nem találnak munkahelyet. Hiába akarnak, nem tudnak dolgozni. És amikor azt halljuk: 'akinek nincs semmije, az annyit is ér', akkor a keserűségbe félelem is keveredik. Ki fogja megvédeni azokat, akik saját hibájukon kívül nem jutnak munkához, és azért nincs semmijük? Örülünk minden eredménynek, amit az elmúlt években közösen elértünk Kaposváron, de olyan sokszor hallottuk, hogy a bajban nem elvenni, hanem adni kell, hogy most már szeretnénk ezt a saját bőrünkön érezni. Szeretnénk biztonságban érezni gyerekeink, unokáink jövőjét, hogy nyugalomban tölthessük nyugdíjas éveinket. Tisztelt Elnök Úr! Önnek van lehetősége befolyásolni az ügyeket, Önnek van lehetősége szót emelni, sőt ennél is többet tenni a kaposvári emberek érdekében. Kérjük, hogy szívlelje meg kérésünket, és jussanak eszébe ezek a mondatok, amikor a kezébe veszi az elnöki tollat, és aláír. Tisztelettel: Pál József elnök, a Hunyadi János BM Nyugdíjas Klub tagjai nevében.'

Tisztelt Köztársasági Elnök Úr, tisztelt Polgármester Úr, Közgyűlési Elnök Úr, Kormánybiztos Úr, Képviselő Hölgyek és Urak, tisztelt Hölgyeim és Uraim! Országgyűlési képviselőtársaimmal, barátaimmal Kolber Istvánnal, Harangozó Gáborral, önkormányzati képviselőtársaimmal Pintér Attilával, Feigli Ferencsel, Horváth Istvánnal amikor megkaptunk ezt a megtisztelő felkérést, hogy itt szólhatunk, akkor az volt az első gondolatunk, hogy ma, a Demokrácia Nemzetközi Napja alkalmából - ellenzéki képviselőkként - mondjunk néhány gondolatot arról, hogy milyennek látjuk ma Magyarországon a demokrácia működését. Milyennek látjuk a demokratikus intézmények működését, milyennek látjuk a fékek és ellensúlyok nem működését, de aztán máshogy döntöttünk. Amikor megérkezett hozzánk ez a felkérés, akkor úgy döntöttünk, hogy legjobban akkor tudunk tisztelni a demokrácia előtt, legjobban akkor tudjuk kifejezni elkötelezettségünket és tiszteletünket a demokrácia iránt, ha meghallgatjuk nyitott füllel és nyitott szívvel az egyszerű emberek, a kaposvári emberek hangját. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak."

Szita Károly polgármester megadta a szót a Somogyért Egyesület képviselőjében felszólaló Kövér István polgármester úrnak.

Kövér István képviselő: „Tisztelt Elnök Úr, kedves képviselő Hölgyek és Urak! A Somogyért Egyesület nevében tisztelettel köszöntöm Köztársasági Elnök Urat!

A mintegy 4000 tagot számláló 18 éves egyesületünk 1994 óta folyamatosan ott van a megyei -és a városi önkormányzatban. A megyei közgyűlésben az egyetlen jelölő szervezet vagyunk, mely közös listát soha senkivel nem állított. Támogatottságunk a megyében valamennyi választáson

19-24 % között mozgott. Az országban mindvégig a legmagasabb szavazati aránnyal támogatott civil szervezet voltunk és vagyunk. Tavaly közel 20 000 választópolgár adta voksát ránk. Meghatározó szerepünk volt és van Somogy közéletében. Három cikluson keresztül Gyenesei István személyében megyei közgyűlési elnököt adtunk, valamint független országgyűlési képviselőt juttattunk a Parlamentbe, aki miniszterként is eredményesen tevékenykedett. Tevékenységünk főként a helyi kisközösségek erősítését, támogatását szolgálja. Példaként említem a somogyi egyetemisták és főiskolások ösztöndíját. Ezzel eddig 11 300 diák több mint 100 millió Ft segítséget kapott alapítványunk révén. Ismert ételmissziókkal jártuk a településeket a téli hónapokban, és nagy érdeklődést kiváltó témákban beszélgettünk a hallgatósággal őszintén. Több mint 300 ilyen rendezvényünk volt. A kórházakat külföldi adományokból berendezési tárgyakkal, gyógyszerközökkel segítettük. A tehetséges falusi gyerekek részére több mint 100 számítógépet juttattunk el. A szegény családokat és az éhező gyerekeket számos alkalommal ételmissziókkal segítettük. Javasatainkat folyamatosan eljuttatjuk a törvényalkotó országgyűlési képviselőkhez. Legutóbb a most formálódó önkormányzati törvénytervezethez. Leglényegesebb elemét tisztelettel ajánljuk elnök úr figyelmébe is: Meg kell tartani minden településen az önálló önkormányzatot, a képviselőtestületet és a polgármestert. Nem lenne szabad másodosztályúvá minősíteni egyetlen települést sem, ahol emberi közösségek élnek. A falvak nem éttermek, hogy osztályba sorolják őket. Az önkormányzatok feladatait újra kell fogalmazni, de ami most a tervek szerint az államé lesz (például az oktatás vagy az egészségügyi ellátás) abba azért a helyieknek maradjon beleszólási lehetőségük. Ne legyenek illúzióink! Ha azok, akik az iskolák sorsáról döntenek távol lesznek a falutól, a várostól, minden szívfájdalom nélkül szüntetnek majd meg intézményeket. Ha az államnak mégis van elegendő pénze az iskolák működtetésére, akkor miért nem adják ezt a plusz forrást most az önkormányzatoknak?! A vagy eleve azzal számolnak, hogy még kevesebb forrás jut az oktatásra? A megyei önkormányzatok a tervek szerint sajnos teljesen súlytalanná válnak. A nekik szánt területfejlesztési lehetőség bizonytalan, mint a kutya vacsorája. Komoly forrás és hatáskör nélkül semmit nem érnek. Tudjuk, hogy a becsődölt devizahitelesek számára Ócsán lakótelepet épített az állam sok milliárdért. A Somogyért Egyesületnek már a választási programjában ott szerepelt, hogy a falvakban lévő üresen álló épületeket állami forrással hasznosítani lehetne. Ezért tettem erre vonatkozó javaslatomat a közelmúltban. Az ócsai telep helyett ennyi pénzért szerte az országban - eddigi életterükhöz közel - kaphatnának sokkal többen új otthonot. Ráadásul ezzel nőne a fogyatkozó falvak lakosság száma és éltereje is. Kérjük elnök urat, hogy továbbítsa a Somogyért Egyesületnek ezt a javaslatát a döntéshozókhöz. Tisztelettel kérem elnök úrtól, hogy fokozottan ügyeljen a vidékre, hisz erős vidék nélkül nem létezik erős Magyarország.

Tisztelt Elnök Úr! Engedje meg, hogy a Somogyért Egyesület nevében átnyújtunk Önnek egy bőrmappát, melyen az ősi megyecímerünk és Kaposvár Városháza található, mely emlékeztesse Önt a mai találkozóinkra. Ezt a kis ajándékot Gyenesei Istvánné Kaposvár város tanácsnoka nyújtja át Önnek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.”

Szita Károly polgármester megadta a szót a Jobbik képviselőjében felszólaló Kiss Tamásnak.

Kiss Tamás képviselő: „Tisztelt Köztársasági Elnök Úr! Tisztelt Ünnepi Közgyűlés! Engedjék meg hogy protokolláris szóvirágok helyett koppányi őszinteséggel, amit szokás szerint többen majd rosszindulatú ostobasággal a szélsőséges hangjaként fognak félreértelmezni, inkább a valóságot tárjam a Somogyországba látogató köztársasági elnök úr elé. Az a nemzetpusztító iszonyatos kártétel, amit a magukat szociálliberálisoknak nevezők az elmúlt évtizedekben –

különösen regnálásuk utolsó nyolc esztendejében – országos szinten elkövettek, megyénket is kényszerpályára állította. Ki kell mondani, s ahogy azt az egy évszázada a népéért felelősséget érző somogyi falusi református tanító - Arany Bálint - keserű szavakkal már meg is írta: 'Pusztulunk, veszünk!'. Lehet az aggodás miatti radikális hangokat szélsőségesnek bélyegezni, s a gyökeres megoldás helyett Pató Pálként várni az isteni közbeavatkozásra, de azt tudnunk kell: az idő sürget, s minden elvesztegetett pillanat megyénkben is közelebb hozza a magyarság agóniáját. Elfogyunk, s látva a vészjósló tendenciák gyorsuló spirálját, már nem csak unokáink, hanem még mi magunk is megérhetjük azt a kimondhatatlan gyalázatot, hogy pannon palesztinok leszünk őseink vére által megszentelt saját földünkön! Nincs tovább hova hátrálnunk! A rablóprivatizáció gazdasági bérnyilkosai és hazai csatlósai, a balliberális elit döggkeselyűi szeretett megyénket is kiforgatták termővagyona zöméből. A becsületesen ledolgozott élet után megalázóan alacsony nyugdíjakból tengődő, valamint a harminc évvel ezelőtti reálbéreken rabszolgaként tartott, sokszor csupán igás állatnak tekintett dolgozók nyomora már-már harmadik világbeli szintet ölt. S csoda-e, ha a vegytiszta gyarmati körülmények közé taszított, kizsákmányolt somogyiak tízezrei is a devizahitelek aljas precizitással megtervezett csapdájában látták a kiutat? Tisztelt Ünnepi Közgyűlés! Mára odáig romlott a helyzet, hogy legkevesebb tízezer családot fenyeget megyénkben is a kilakoltatás réme. De túl a szociális katasztrófán, más, sokkal komorabb fellegeteket is láthatunk gyülekezni. A demográfiai összeomlás szélére sodródott Magyarország döbbenetesen rossz népesedési mutatóinál Somogy megye eredményei még tragikusabbak. Hogyan lehet bármiféle gazdasági fejlődésben bízni, ha megyénkben a magyarság körében minden egyes szülésre már három-négy halál jut, ha perspektíva nélküli fiataljaink elvándorlása pedig csak egyre fokozódik?!

Mi nem söpörjük szőnyeg alá a cigány-magyar együttélésből eredő, leginkább a falvakban kiütöző társadalmi problémákat sem, elég nagy baj, hogy az elmúlt 20 év politikája ezt megtette. A mintegy 40 000 fős somogyi cigányság nagy része falun, de nem paraszti életformában él. Míg a mélyszegénységben tengődő cigányság demográfiai mutatói növekedést mutatnak, addig a falusi magyar népesség előre gedett, alig termékeny, demográfiai deficitje miatt életereje, termelő- és önvédelmi képessége egyre csökken. Pokol Béla szerint századunk közepére annak a cigányságnak a vállaira helyeződne a lakosság túlnyomó részét kitevő idősek eltartása, amelynek 80 százaléka már a rendszerváltás óta csak állami segélyekből és családi pótlékból képes megélni. Nem kell különösebben részleteznem, hogy ez a nyugdíj-és az egészségügyi rendszer összeomláshoz fog vezetni.

Végezetül szólni kell még arról a könyörtelen történelmi igazságról is, amely így szól: 'akié a föld, azé a hatalom és az ország'. Mára nyilvánvalóvá vált: a nemzetközi nagy tőke gyilkos harcot indított páratlan természeti kincseink megszerzéséért. A termőföld- és vízkészlet nemzeti birtoklása, s ezzel párhuzamosan az élelmiszerbiztonság fenntartása minden közösség számára az etnikai, nemzeti megmaradás létfeltételévé lett. Ezzel szemben viszont miniszterelnök úr kijelentése ellenére Somogy megyében is tovább folyik, sőt erősödik az osztrák vircsaft, s a nemzetek feletti pénz hatalom diktátumait szolgáló szociálliberális felfogás miatt mind a mai napig tízezer hektárokon terpeszkedhetnek jöttment senkiházi idegenek, csupán cselédnek tartva a vidéki magyart. A Jobbik kertelés nélkül kimondja, hogy az állami szuverenitásunk alapját képező föld soha nem válhat a külföldi tőke tulajdonává. Elsődleges prioritás, hogy a nemzetközi vagy éppen hazai (zömmel az egykori TSZ-lobbi kommunistái általa vezetett) agrárcégóriások földtulajdoni monopóliumát a megyén belül is megtörjük! Mert ahogy Csoóri Sándor fogalmazott, ezt az országot ezer éve a magyar parasztság, a vidék tartja fenn. Semmiféle fejlődés nem képzelhető el a vidék felemelkedése nélkül, ezért a népességmegtartó agrárpolitika megvalósulása nemzeti létkérdés Somogy megyében is. Tisztelt Köztársasági Elnök

Úr! Tisztelt Ünnepi Közgyűlés! Egy nem éppen jobboldali író-politikus, Veres Péter parasztságra vonatkoztatott szavait kérem, hogy adaptálják nemzetünkre: 'Föld, kenyér, szabadság, kultúra, vagyis annyi az egész, hogy a magyarság szeretné végre, ha ez az ország az övé is lenne.' Köszönöm a megtisztelő figyelmet!"

Szita Károly polgármester megadta a szót Felder Frigyesnek, az LMP képviselőjének.

Felder Frigyes képviselő: „Tisztelt Köztársasági Elnök Úr, Tisztelt Polgármester Úr, Tisztelt Képviselőtársak, Kedves Vendégek!

Nagy örömmel szolgál, hogy személyesen köszönthetem városunkban Magyarországi köztársasági elnökét, és hogy lehetőség nyílik arra, hogy a helyi politikai erők is megszólalhassanak. Külön apropója a mai napnak, hogy ma szeptember 15-én van a Demokrácia Nemzetközi Napja, és pont ezen a napon látogat hozzánk Magyarország demokráciájának egyik legfontosabb bástyája. Úgy gondolom, hogy mivel ez a két esemény egybeesik, leginkább a demokráciának a színtiszta megnyilvánulásairól beszélnek. Önkormányzati képviselőként az a dolgom, hogy képviseljem a kaposvári lakosok érdekeit, de ezt nyilván csak közvetett módon tudom megtenni. Viszont előfordul, amikor az emberek közvetlenül képviselik saját érdekeiket. Előfordul, amikor az állampolgárok maguktól állnak ki, és fejezik ki nemtetszésüket a dolgok menete miatt. Úgy gondolom, hogy az állampolgárok önálló véleményét igazán komolyan kell venni a mindenkori köztársasági elnöknek, és mindent megtenni azért, hogy a zúgolódásokra magyarázat vagy megoldás adódjon. Amikor a közember kimegy az utcára, kiáll jogaiért, arra nem mondhatja semmilyen kormánypárt, hogy persze ez az ellenzék véleménye, és csupán hisztériakeltés, így azt nem kell figyelembe venni. Ezt láthattuk Kaposváron a Toldi iskola bezárása kapcsán, ahol szülők, diákok és tanárok emelték fel szavukat az enyhén szólva is tisztességtelen eljárás miatt. Az utcákon megfogalmazott ellenérzések az állampolgárok színtiszta véleménye. Ezeknek az embereknek a pártpolitikával foglalkozni a leghalványabb vágyuk sincs, és nem is teszik, de a mindennapi életükben tapasztalt negatív változások miatt egyre gyakrabban emelik fel hangjukat. Az elmúlt években sokan, sokszor mentek az utcákra tiltakozni különböző okok miatt. Mert kevesebb lett a fizetésük, nem találtak munkát, vagy egy politikai erő ellen tüntettek, és úgy érezték, hogy felszámolták a demokrácia több tartópillérét is. Az LMP többször megfogalmazta azon aggályát - például a Médiatörvény, vagy az új Alkotmány aláírása kapcsán -, hogy a köztársasági intézmény a kormányzati gépezet egyik csavarjává vált, holott a demokratikus működést biztosító fékek és ellensúlyok rendszerét kellene erősítenie. Az emberek akarata a legfontosabb dolog, amit egy demokratikus országnak képviselnie kell, és ami mellett a mindenkori köztársasági elnöknek bármi áron ki kell állni. Persze nem feltétlenül azt várom el Öntől, hogy a Fidesz-KDNP javaslatait visszadobja, mivel ez nagy nehézségekbe ütközne, hanem azt, hogy komolyabb, hitelesebb magyarázó illetve közvetítő szerepe legyen a köztársasági elnöknek, hogy azok felé is forduljon a kommunikáció, akik vérlázítóan tartják az elmúlt egy év kormánypolitikáját.

Végezetül engedje meg, hogy kellemes és tartalmas időtöltést kívánjak Önnek Kaposváron! Köszönöm, hogy meghallgattak!"

Szita Károly polgármester megadta a szót Balázs Árpád polgármester úrnak, a Fidesz képviselőjének.

Balázs Árpád polgármester: „Mélyen tisztelt Elnök Úr, Polgármester Úr, Kormány megbízott Úr, Hölgyeim és Uraim! Somogy megyébe államfő érkezett. Ez minden somogyi polgár számára megisztelő, és engedjék meg, hogy földézzem az elnök úr beiktatása előtti napot, amikor Siófokon Stefánia Fesztivált tartottunk. A Stefánia Fesztivált azért választottuk, mert Stefánia főhercegnő (akkori trónörökös asszony) azért járt a Balatonra nyaralni, hogy megmutassa, hogy a Balaton (a magyar tenger) alkalmas akár fejedelmi személyek nyaralására is. Vagyis közéleti küldetést vállalt azzal, hogy ott töltötte szabadságát, tehát ekkora volt a felelősségérzete. Elnök úr felesége pedig megisztelt bennünket azzal, hogy fővédnökként részt vett ezen az ünnepségen. Én akkor azt láttam benne, hogy egy olyan kurzus érkezik el, amikor a közéleti felelősség, az emberek iránti elkötelezettség, a hazához való hűség az sokkal hangsúlyosabbá válik. Nos, Somogyország. Nagy Imre visszaemlékezésében mondja a mártír miniszterelnök, hogy akkor dobant meg igazán a szíve, amikor Siófoknál átlépte a Sió-csatornát, és megérkezett Somogyországba, na akkor érezte otthon magát. Beszéltünk címerekről, és tudjuk, hogy Magyarországon az első megyecímer az Somogy megyéé. Amikor menekülni kellett, hagytak vagyont, pénzt, de ezt a címeres oklevelet átmenekítették a haza akkori területére, bízva abban, hogy majd vissza is érkeznek. És elnézést - minden polgármesternek a saját városa a legfontosabb -, megbocsát nekem polgármester úr, hogy elmondom azt is, hogy Siófoknak a nagyságos fejedelem II. Rákóczi Ferenc adományozott címeres pecsétet, mivel a haza oltárán oly vitében küzdöttek a siófoki katonák a kuruc harcokban. Somogy megyéről el kell mondani, hogy Magyarország erdőben és vadban leggazdagabb megyéje, amely olyan csodálatos természeti környezetben fekszik, hogy délen a szelíd Dráva mossa partjait, északon pedig a magyar tenger, a Balaton, és aki itt él, az óhatatlanul a természet közelébe került, és örülök, hogy ennek a látogatásnak az egyik fontos része az energetika, a környezetvédelem, hiszen mi nagyon kötődünk ehhez a környezethez. Óvjuk, hiszen tudjuk, hogy ez a legnagyobb értékünk. Hadd mondjam el, hogy Somogy megyében Európai Aranyérmes a virágos városok versenyében elsőként Siófok kapott. Ezen fölbátorodva már Kaposvár is mert indulni, és hasonló sikereket ért el, amihez most is őszintén gratulálok polgármester úrnak!

Az itt élő emberekről is szó volt már, akik olyanok, mint a természet. Közvetlenül éri őket minden csapás, de olyan szívósan ragaszkodnak ehhez a földhöz, olyan szívósan gyökereznek benne, hogy mindig talpra tudtak állni, és újjá tudták szervezni az életet. Újjászervezés, ma erre van szükségünk, és elhangzott társadalmunk állapotáról egy-két szó különböző megközelítésben. A Balaton partja - és ezen belül Siófok is - már a 19. század második felében mondén szórakozóhely volt, a könnyű műszak otthona, mint Kálmán Imre vagy például Rejtő Jenő, aki hallhatatlan regényeit P. Howard néven ott írta a vasúti vendégházban, ezért nekem megengedett és megbocsátható, hogy még egy viccet is elmondjak egy ilyen emelkedett ünnepi közgyűlés alkalmával. A somogyi állapotokat jellemezve olyan, mint az ország általában, hogy van egy orvos, akihez a család viszi a súlyos beteg tagját, és hordják kezelésre, hordják kezelésre, de egyre rosszabbul van szegény ember. Majd jönnek a beteg nélkül, mire kérdezi az orvos, hogy hol a beteg. Hát, ő sajnos meghalt. Erre az orvos nagy sajnálkozva azt mondja: pedig mennyi jó kis módszer van, amit még ki szerettem volna próbálni rajta. Nos, hát a különbség az, hogy Somogyban nem várták meg a halál beálltát, hanem azt mondták, hogy ezek a kezelési módszerek sajnos nem jók, és más módszerhez, más orvoshoz fordultak. Ezek a korábbi kezelések azonban nyomot hagynak a betegen, amiket látunk és amin vitatkozunk. Annyit már tudunk, hogy úgy, ahogy eddig ment az elmúlt jó évtizedben, úgy már tovább nem megy. Ezért én nagyon büszke vagyok, hogy a megyei közgyűlés vette a fáradságot, és elsőként állt hozzá az országban az ország újjászervezéséhez, ezen belül Somogyország újjászervezéséhez. Igenis nem kell félni az újtól, bár az újtól való félelem természetes. De ha ezt a félelmet fölérősítjük, azt

gondolom semmivel nem használunk a beteg gyógyulásának, a változások elősegítésének, hiszen minden magyar embernek garantálják Magyarországon a nyugdíját, és örülök annak, hogy olyan kormányzat van, amely nem engedi, hogy ezt tőzsdére vigyék, és ott kockára tegyék. Inkább biztos kezekben legyen az a közvagyon keretén belül, amit a közvagyon felügyelő szervek tudnak továbbra is felügyelni. Egészségügy, oktatás. Az egészségügy ugyan nem hangzott el, amin nagyon csodálkozom, de az oktatás igen. Nos, mindkettő olyan terület, amelyen látszik, hogy így nem megy, másképp kell hozzáállni ehhez a dologhoz. Az nem lehet, hogy amikor a munkából kell megélni, akkor tömegével kommunikáció szakosok kerülnek ki diplomának nevezett papírokkal, és közben nincs aki megjavítson egy vízcsapot. Én örülök annak, hogy Somogyországban kezdtünk hozzá először olyan közmunkához, amely nem egy adott lokális kistérséget, kistélepet fogott át, hanem átfogó közmunkát adott. Például vasúti közmunkát, amely az egész déli partot magáévá tette, és az egyébként még közmunkához sem jutó kis falusiakat sikerült nagyobb településeken értelmes elfoglaltsághoz, munkához juttatni. Ennek a közmunkának a kiterjesztése ez egy nagyon jó példa. De nem közmunkából kell élni, hanem piaci munkából, és büszke vagyok arra, hogy be tudjuk fogadni az idegeneket is jó szívvel, és tudjuk őket integrálni is. Siófok, a Balaton part alapvetően a turizmus helyszíne, de csak jelzem, ha látunk egy olyan reklámot a tévében, hogy a magyar gyümölcsnek nincs párja, és gyümölcstermesztésre, szorgalomra inti a dolgozókat, az ország polgárait, akkor ez egy német vállalat, Siófokon a Sió Eckes, amely a legnagyobb adófizetőnk, úgyhogy vannak jó példánk, vannak biztató jeleink. Én hiszek abban, hogy ez az ország és azon belül Somogyország polgárainak szívóssága, elkötelezettsége hozzájárul ahhoz, hogy ez az ország ne csak újjászerveződjön, hanem egyre erősebbé legyen. Ennek a gyógyulási folyamatnak az időszakát megspórolni nem lehet, és az előző félrekezelések hatásait is kezelni kell, mert bizony az is jelen van. Elnök Úr! Én szeretném megköszönni minden somogyi ember nevében az Ön látogatását, hiszen ez erőt ad nekünk. Az odafigyelés, az eredmények elismerése, a biztató szó az néha többet jelent az anyagi támogatásnál is, és elnök úr ez iránti elkötelezettségét és a mai napját ismételtelen szeretném megköszönni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.”

Szita Károly polgármester: „Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Szeretném megköszönni a hozzászólásokat, a zárszó a Magyar Köztársaság Elnökét illeti. Mélyen tisztelt Elnök Úr, figyelemmel hallgatjuk!”

Schmitt Pál köztársasági elnök: „Tisztelt Elnök Urak, Polgármester Úr, Képviselő Hölgyek és Urak, Hölgyeim és Uraim, Somogyiak, Kaposváriak, Környékeliek! Nagyon szépen köszönöm, hogy ünnepnek nevezik a mai napot. Igen, elhangzott, hogy a demokrácia ünnepe. Ha Önöknek ünnep, képzeljék el, hogy nekem milyen ünnepet jelent, hogy itt lehetek Önöknél, a városháza gyönyörű történelmi épületében, és hallgathatom Önöket. Az Alkotmány számomra előírja amire esküt tettem, hogy egy személyben kell megjeleníteni, képviselni a magyar nemzetet, Önöket, a magyar embereket. Hogyan tehetném ezt meg, ha állandóan a Sándor Palotában tartózkodnék, egy fajta elefántcsonttoronyban, és nem járnám az országot, nem fognék kezét emberekkel, nem figyelnék első kézből jövő, őszinte információkra. Körülbelül azt kaptam, amit vártam: őszinte szavakat. Egy ilyen délelőtti elsősorban az őszinteség fér bele. Dicséretet, kritikát, kioktatást, kérést, panaszt. Rendjén is van ez. Ez a hatodik megye, ahol vagyok. Nem csak Gelencsér Attila mondta, hogy ez a legszebb megye, hanem mind a másik öt. Mert az az ő megyéjük, és ők arra büszkék. És ha polgármesterekkel találkozom, ugyanezt az elhivatottságot és lelkes hangot hallom, mint Szita Károly polgármester úrtól, aki büszkén sorolta, hogy micsoda város ez: fesztiválváros, szökőkútváros, szecesszióváros és megannyi más, növekvő idegenforgalommal.

Annak idején, amikor Chauchescu járta az országot, akkor ha rossz volt az almatermés, akkor az országút mellett cernákra fölakasztottak almákat a fákra, hogy a nagyfőnök azt lássa, hogy itt minden rendben van, és a TSZ tisztességesen működik. Én most ahogy jöttem, roskadozó almafákat láttam kb. 20 km-re visszafelé Kaposvártól. Köszönöm, köszönöm szépen a gondosságát elsősorban a jó Istennek, az ottani gazdáknak vagy az időjárásnak, hogy legalább ilyen irányban is bizakodással tölthet el ez a délelőtt. Nos, ma bejárom a megyét, megyek még Nagyatádra, Csurgóra, Lellére. Találkozom vállalkozókkal, elmegyek a Vidraparkba. Feleségem is itt van velem, és ő más jellegű kirándulásokat tesz. Én úgy érzem, hogy ezáltal én is töltekezem, gazdagodom. És majd a legvégén, amikor körbejártam, vagy talán még egyszer az 5 éves ciklus alatt, akkor elmondhatom magamról, hogy én képes vagyok egy személyben képviselni a 10 millió magyar embert, ha arra kerül a sor. Tegnap például a koszovói elnök asszonnyal szimbolizáltuk, hogy ő a 2 millió koszovárt, én a 10 millió magyar embert képviseltem, amikor a sajtó megisztelő figyelme előtt tárgyaltunk országaink sorsáról. Nos, hallottam a panaszokat. Ezek ugyanúgy előjönnek nagyban, mint kicsiben. Másról se hall az ember, ha a sajtót figyeli, vagy ha kicsit közelebről a politikát vagy a kormány intézkedéseit, minthogy a gazdaság talpra állítása, adósságok kifizetése, munkahelyteremtés, a nyugdíjak és a nyugdíjasok sorsa. Rend az oktatásban, rend az egészségügyben, mezőgazdaságban, rend a honvédségnél és így tovább. Ez kicsiben ugyanúgy visszatükröződik. Amikor arról beszélünk, hogy erős Magyarországot szeretnénk, én ezt úgy fordítom le, hogy erős Magyarország akkor lehet, ha a magyar állampolgár erős, és magát felkészültnek, versenyképesnek tartja arra, hogy dolgozzon, családját eltartsa. Erős családokról, erős önkormányzatokról, erős megyékről beszélhetünk. Így áll össze az erős Magyarország nem pedig úgy, hogy deklaráljuk, hogy erősek vagyunk. Lehet, hogy több olvasata van ugyanannak a Magyarországnak, én azt látom – különösen úgy, hogy járom a vidéket - , és nem Budapestre koncentrálok, ezt hangsúlyozni szeretném, hogy mindenhol tisztes erőfeszítés folyik. Mindenhol hogy így mondjam, nehéz a helyzet. És azt látom, hogy az önkormányzatok java része egy párt vezetése alá került, úgy hogy teljesen fölösleges már visszafelé mutatni, vagy más pátra, más korábbi szervezetekre mutogatni. Legyen az kormány, önkormányzat, hogy bezzeg ők mindent elrontottak, én meg mindent nagyon jól csinállok. Most már egy éve lehet vizsgázni ebben a felállásban, hogy itt Somogy megyében is és a városban is körülbelül olyan arányban képeződik le a politika, mint a Parlamentben. Itt is megvan durván a kétharmados felhatalmazás (vagy még talán több is), már másra mutatni nem lehet. Az van, amit én csinállok. Az lesz, amiért én vállalom felelősséget. Ez az én városom, ez az én megyém, 'a legszebb megye, 330 ezer szívós, büszke somogyié', ahogy mondtad Attila. Nos, most már a Kormánynak ott fönna, a megyének, az önkormányzatoknak a saját helyükön kell bizonyítani. Úgy látom egyébként, hogy Somogy megye és Kaposvár sem kivétel, az önkormányzatok általában eladósodtak. Az állam megtette az alaptörvényében, hogy saját magának egy féket állított, és nem engedi tovább eladósodni az országot. Egyetlen Kormány sem kerülhet olyan helyzetbe, hogy nagyobb terhet rak a következő Kormány vállára, mint amit ő átvett. Ezt ajánlom figyelmébe minden önkormányzatnak is. Magának írja elő - nem tudom milyen adminisztratív eszköz áll rendelkezésre -, hogy bizony csak addig nyújtózkodom, ameddig a takaróm ér. És ezt a somogyi emberek fegyelmével, tűrőképességével véleményem szerint meg is kell, és meg is lehet csinálni. Én úgy látom - járva az országot -, és gondolom ma sem fogok csalódnai, hogy azért a realitásérzéke az embereknek megvan. Most józanságra, önfegyelemre, kreativitásra van szükség. Hogyha nehéz helyzetben van az egész ország és benne egy-egy megye vagy város, akkor most már magunknak kell az úgynevezett szubszidiaritás elve alapján megoldani a feladatot, ne fönntől várjuk! Magunknak kell munkahelyet teremteni, magunknak kell – ahogy elhangzott – gondoskodni a fenntartható energiáról. Magunknak kell

tisztességesen megoldani a város biztonságát. A közjóért mindenkinek magának a legközelebb a saját portájához kell tenni, és úgy látom, hogy ebben itt is - mint mindenhol máshol, ahogy látom - tisztes erőfeszítés van. Valóban nagyon szép ez a megye, ha tetszik a zöld megye: gyönyörű erdők, dombságok, vizek. Igazán kínálja magát, hogy az ember szeresse ezt a megyét, nem csodálom, hogy úgy odavannak érte. Én is szívesen jövök, és nem először jövök, hiszen lassan 70 éves vagyok. Ha csak 10 évenként jöttem, akkor is voltam már hétszer, de ennél – néhányan itt tudják – többször is voltam: sporteseményeken, politikai eseményeken és így tovább. És látom, hogy milyen szépen fejlődik, ezért nem szeretem a politikai felhangot, hogy nézzétek meg, milyen gyönyörűen fejlődött a városom vagy a megyém, de ez az átkos utolsó 8 év, ez mindent lenyomott, így nem lehetett semmit tenni. Ez kicsit ellentmondásban van. Nem lehetett kilógni az abbóli világból. Az utolsó 8 év, aminek szerintem a legnagyobb baja az óriási államadósság felvétele volt. Merthogy nem kormányozták ezt éppenséggel ki lehetett bírni, hiszen az országot nem a Parlamentben kormányozzák, hanem a polgármesterek kormányozzák, a megyei vezetők kormányozzák, az iskolavezetők, a kórházvezetők, az egyházi vezetők és így tovább. Nem szabad már másra mutogatni. És én köszönöm szépen polgármester úrnak, hogy mindenkinek szót adott. Olyanoknak is, akik mögött esetleg nincs frakció, de ő maga képvisel egyfajta választói nézetet, egyfajta politikát, és ez így van rendjén. Meghallgathattam egy idős nyugdíjas levelét Lamperth Mónika képviselőasszonytól. Nos, én ezt mind megszívlelem, és van lehetőségem rá, hogy közvetítem. Hogy így mondjam, be vagyok kötve a többi hatalmi ághoz, könnyebb a bejárásom, mint adott esetben egy politikusnak vagy polgármesternek vagy egy megyei -vagy városi képviselőnek. Ezért én ezt meg is fogom tenni. A minap Miniszterelnök Úr meglátogatott, és mondtam neki, ha ilyen nagy az államadósság, miért nem szólítasz fel egy nagyobb szolidaritásra. Ahogy a németek 6% adót fizetnek 20 éve, hogy a kelet-németeket fölzárkóztassák. Minden német ember 6%-ot fizet mindenféle adóján túl, hogy fölzárkózzon Kelet-Németország. Ez egy közakarát volt. Mondom neki, hogy miért nem vezettek be valami ilyesmit, hogy az adósságot egy kicsit közös adakozásból, adóból csökkentjük. Azt mondta nekem, én nem fogok több terhet tenni az emberek vállára. Megoldom majd másképp, megoldom majd a luxus irányból. Megoldom, hogy a bankok, a multik, a gazdagok fizessenek. Én a magyar emberek vállára több terhet nem rakhatok. Ez szóról szóra így hangzott. Nem politizálok most Önökkel, csak közvetítem azt a felelősséget, amit itt rám is raktak. Járom az országot, és nem csak a szépről, nem csak az örömről, nem csak a virágok városáról kell beszélni, hanem a gondokról, a munkanélküliségről, a nyugdíjasok helyzetéről, esetleg az árakról (például az égbe szökő benzinárakról) és így tovább sok mindenről. Nos, én mindennek ellenére szeretnék gratulálni az őszinte szavakhoz, és azzal is tisztában vagyok, hogy mindenki a saját választóinak szeretne megfelelni. Ez egy dolog. A szocialista képviselő elmondta azt, amit elvárnak tőle az őt ideküldő és megválasztó választói. Ugyanígy az LMP-s, a jobbikos, a Somogyért Egyesületnek a képviselője is. A nagy közös érdek azért felülírja ezeket a parciális érdekeket. Ez most megtörtént. De gondolom az önkormányzati üléseken meg is történik. Ütköznek, de minden egyes elhangzott szó – és erre biztatom fenn Pesten is a parlamenti képviselőket -, hogy ne vonuljanak ki a teremből, hogy érezzék, hogy minden egyes elhangzott szó ott marad a gondolatban, a lélekben, a szívben. Minden egyes elhangzott szó fontos! Akár kritika, akár panasz, akár dicséret, mert a végén lesz egy közös döntés, aminek tükröznie kell mindenféle véleményt. Ezért én nagyon sajnáltam, amikor néhány frakció kivonult az alkotmányozás folyamatából, és most kértém őket külön-külön (mindegyik frakcióvezetőt), hogy a kétharmados törvénynek, az úgynevezett sarkalatos törvénynek a megalkotásánál ne hagyják magára az egyébként nagy felhatalmazással rendelkező pártkoalíciót, pártszövetséget, hanem segítsék. Megismétlem akkor itt is: a közgyűlésnek (legyen az városi vagy megyei) minden elhangzott szót

meg kell szívlelnie, mert minden elhangzott szó jegyzőkönyvbe kerül, és 50-100 év múlva is tanulmányozni fogják, hogy ki mikor mit mondott, és hogyan járult hozzá a közjóhoz. Nos, készítettem magamnak a jegyzeteket, de én ebből itt kiléptem. Még szeretnék reagálni arra, hogy mézet kaptam. Ez nagyon kedves ajándék, és nagyon köszönöm. Azt is kaptam hozzá oktatásul, hogy érdekes nagyon, hogy mennyi méhecske mennyi kilométert repül, hogy egy kiló méz összejöjjön. New Yorkban találkoztam a főbabbival, aki hozott nekem egy kis csupor mézet, és meg voltam lepve, hogy New Yorkban, ahol nem sok méhecske van, éppen egy csupor mézet kaptam tőle, ezüst kis téglában. Megkérdeztem, hogy miért kapom. Azt mondta azért, mert amikor a zsidók kivonultak Egyiptomból, és vonultak és vonultak, akkor semmi más ételük nem volt, mint keserű, savanyú, száraz dolgok, amiket hónapokon keresztül kellett fogyasztaniuk, de volt egy kis méz, és a gyerekeknek megengedték, hogy az ujjukat beledugják és megkóstolják, hogy tudják, van édes íz is. Ez tartotta bennük a reményt, hogy ahova mennek, az majd tejjelmézzel folyó Kánaán lesz. Én úgy veszem át ezt a mézet, hogy ez az édes íz, ezt viszem magammal a szép mappa mellett, és azt is nagyon szépen köszönöm. Igenis még mindig hosszú az út, amelyen valahol vagyunk, de mi pontosan tudjuk, hogy milyen nagyszerű terményei vannak ennek a megyének, micsoda kínálata, és igenis mondom: micsoda jövője! És micsoda híre, micsoda vonzereje, abszolút idegenforgalmi vonzereje és csodálatos mezőgazdasági termékei, és ahogy többen is mondták: csodálatos emberei! Én a méz édes ízét szeretném magammal vinni. Önöknek pedig Isten áldását kérem a felelősségteljes munkájukhoz. Köszönöm, hogy meghallgattak.”

Répás Orsolya sajtóreferens: „Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kitüntetések adományozására kerül most sor. Szita Károly Kaposvár Megyei Jogú Város polgármestere javaslatot tett Magyarországi köztársasági elnökének Díszoklevél Éremmel kitüntetések adományozására. Ismertetem Dr. Schmitt Pál köztársasági elnök határozatát, és kérem a kitüntetetteket, hogy nevük elhangzásakor vegyék át köztársasági elnök úrtól a kitüntetést, majd lépjenek vissza a helyükre.

Dr. Schmitt Pál köztársasági elnök a Köztársaság Elnökének Díszoklevele Éremmel kitüntetést adományozza

több mint három évtizedes kiemelkedően eredményes pedagógusi pályafutása, a szakképzés korszerűsítése érdekében végzett fáradhatatlan munkája, szakmai-közéleti tevékenysége elismeréseként **Horváth Miklósnak**, a kaposvári Eötvös Loránd Műszaki Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium igazgatójának,

több évtizedes, Kaposvár lakóinak elismerését és megbecsülését kivívó kiemelkedő szakmai tevékenységéért **Pojtner János** pékmestemnek,

az iskola-egészségügyi ellátás területén végzett több évtizedes példamutató tevékenysége elismeréseként **dr. Rostásné dr. Galambos Erzsébet** gyermekgyógyásznak, iskolaorvosnak,

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Juhász Tibor úr, a Somogy Megyei Kormányhivatal kormány megbízottja egy kitüntetésre tett javaslatot köztársasági elnök úrnak, ennek alapján Dr. Schmitt Pál köztársasági elnök a Köztársaság Elnökének Díszoklevele Éremmel kitüntetést adományozza kiemelkedő szakmai, vezetői teljesítménye elismeréseként **Vetési Bernadett Tímeának**, a Somogy Megyei Kormányhivatal főosztályvezetőjének.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Gelencsér Attilának, a Somogy Megyei Közgyűlés elnökének javaslatára köztársasági elnök úr további öt honfitársunknak adományozza a Köztársaság Elnökének Díszoklevele Éremmel kitüntetést:

két évtizedes, a helyi gasztronómia és borkultúra hagyományait ápoló kiemelkedő színvonalú tevékenysége elismeréseként **Csapody Balázsnak**, a balatonszemesi Kistücsök Étterem tulajdonosának, üzletvezetőnek,

több mint két évtizedes áldozatos egyházi szolgálatáért, továbbá a Kaposvári Egyházmegye épületeinek restaurálása és a kulturális, irodalmi örökség ápolása terén végzett kiemelkedő tevékenységének elismeréseként **Galbavy Jenő József** római katolikus plébánosnak,
több évtizedes példamutató egyházközségi segítő munkája elismeréseként **Horváth Ferencné** nyugdíjas varrónőnek,
több mint két évtizedes, a csurgói református gimnázium ifjúsági gyűjteményének létrehozása és látványos fejlesztése terén végzett kiemelkedő, áldozatos munkája elismeréseként **Viola Ernőnek**, a csurgói Csokonai Vitéz Mihály Református Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium Ifjúsági Könyvtára vezetőjének,
több mint két évtizedes kiemelkedő könyvtárszervezői tevékenységéért, a számítógépes feldolgozó és kölcsönző rendszer kialakítása és hiánypótló szakmai kiadványok gondozása elismeréseként **Violáné Bakonyi Ibolyának**, a csurgói Csokonai Vitéz Mihály Református Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium Nagykönyvtára vezetőjének.
A kitüntetetteknek gratulálunk, és még egyszer köszönjük köztársasági elnök úrnak, hogy ellátogatott ide a Városházára, és Önöknek is, hogy részt vettek ezen a programon. Ünnepi ülésünk ezennel véget ért, és kérem Önöket, hogy a zászló kivonulásának idejére szíveskedjenek felállni.”

K. m. f.

Szita Károly
polgármester

dr. Kéki Zoltán
címmzetes főjegyző

Borhi Zsombor
tanácsnok

Kiss Tamás
képviselő